

Nr: 2025-134856

Het College van Beroep voor de Examens,
mr. M.H.E. Mathon, voorzitter, prof. dr. A. Akkerman en E. Sarolea, leden.

BESLISSING inzake het beroep van de heer [REDACTED], hierna te noemen “appellant”, ingesteld bij schrijven van 9 oktober 2025 en aangevuld op 24 oktober 2025, tegen de beslissing van 12 september 2025 van de examencommissie van de Faculteit der Tandheelkunde (ACTA), hierna te noemen “verweerster”, waarbij afwijzend is beslist op het verzoek van appellant tot hervatting van het klinische onderwijs. Het verzoek van appellant is mede opgevat als een verzoek tot verlenging van de geldigheidsduur van de reeds vervallen studieresultaten en als verzoek om het besluit van de examinerator, waarbij aan appellant voor het vak de *Lijn integrale mondzorg II* het resultaat *onvoldoende* is toegekend, ongeldig te verklaren, welke verzoeken beide eveneens zijn afgewezen.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant is in 2015 gestart met de 3-jarige masteropleiding tandheelkunde en heeft sinds die tijd 115 EC behaald. Inmiddels is het resultaat van een aantal praktijkvakken ongeldig geworden, gelet op de beperkte geldigheidsduur van vijf jaren. In februari 2023 is appellant begonnen met het vak *Lijn integrale mondzorg II* (hierna: LIM II). Appellant heeft dit vak meermaals, zonder dit succesvol af te ronden, doorlopen. Op 7 februari 2025 heeft appellant bericht ontvangen van de examinerator van het vak dat hij een onvoldoende resultaat heeft behaald. Er is eveneens besloten om vooralsnog geen nieuwe remediëringsoopdracht te formuleren, nu de onderwijstijd van het vak LIM II ruimschoots is overschreden. Appellant voldoet daarnaast niet meer aan de ingangseis om deel te mogen nemen aan het vak LIM II, nu de geldigheidsduur van het resultaat van het vak *Evident Based Kliniek I* (hierna: EBK 1) dat dient als ingangseis per 11 januari 2025 is komen te verlopen. Verweerster heeft appellant dientengevolge laten indelen voor het klinische onderwijs van het eerste jaar van de masteropleiding, waaronder het praktijkvak *Lijn integrale mondzorg I* (hierna: LIM I), wat als ingangseis voor het vak LIM II dient. Het vak LIM I droeg eerder de naam EBK 1. Appellant kon, wegens het niet behalen van het vak LIM II, het klinische onderwijs van het tweede jaar van het masterprogramma niet vervolgen. Appellant heeft vervolgens op 28 juli 2025 een verzoek ingediend waarin hij toestemming verzoekt om het klinische onderwijs te mogen hervatten.

Per 1 september 2025 is een nieuw curriculum ingevoerd dat betrekking heeft op de eerstejaarsvakken van de masteropleiding. Met ingang van het nieuwe curriculum zal eveneens de geldigheidsduur van een gedeelte van de door appellant behaalde EC's komen te verlopen per 1 september 2026, wanneer de overgangsregeling die gedurende het academische jaar 2025-2026 geldt, ten einde loopt. De per 1 september 2026 te verlopen geldigheidsduur van de studieresultaten betreffen merendeels theoretische vakken. Appellant zal, nu de geldigheidsduur van deze vakken op 1 september 2026 komt te verlopen, de vakken die zijn ingevoerd in het kader van het nieuwe curriculum moeten behalen om zijn masteropleiding af te ronden. Met ingang van het nieuwe curriculum op 1 september 2025 voldoet appellant evenmin aan de ingangseisen voor deelname aan het klinische onderwijs van het tweede jaar van de masteropleiding.

Bij besluit van 12 september 2025 is het verzoek van appellant tot hervatting van het klinische onderwijs afgewezen. Verweerster heeft dit verzoek, gelet op de invoering van het nieuwe curriculum en reeds verlopen studieresultaten, tevens opgevat als verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de verlopen studieresultaten en als verzoek om het besluit van de examinerator van het vak LIM II het resultaat *onvoldoende* ongeldig te verklaren, gelet op de nauwe samenhang. Deze twee verzoeken heeft verweerster met datzelfde besluit eveneens afgewezen.

Tegen dit besluit is het beroep van 9 oktober 2025, aangevuld op 24 oktober 2025 gericht. Bij schrijven van 29 oktober 2025 is verweerster verzocht om in overleg met appellant na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Dit gesprek heeft plaatsgevonden 3 november 2025, maar heeft niet geleid tot een oplossing van het geschil. Het beroep is behandeld tijdens een zitting op 16 december 2025, alwaar appellant, tezamen met zijn raadsman, [REDACTED], en vertrouwenspersoon van de ACTA, [REDACTED], is verschenen. Namens verweerster zijn [REDACTED], voorzitter, en [REDACTED], ambtelijk secretaris, verschenen.

Het College heeft het onderzoek middels e-mailbericht van 3 februari 2026 heropend en partijen om nadere informatie verzocht met betrekking tot de geldigheidsduur van de theoretische vakken. Partijen hebben toestemming gegeven om zonder nader onderzoek ter zitting uitspraak te doen. Verweerster heeft middels een e-mailbericht van 10 februari 2026 op het verzoek om nadere informatie gereageerd, waarna appellant op 17 februari 2026 een schriftelijke reactie hierop heeft ingediend. Op 19 februari 2026 heeft verweerster hierop gereageerd, waar appellant op 20 februari 2026 op heeft gereageerd. Het College heeft vervolgens het onderzoek gesloten.

II. Motivering

Standpunt van appellant

Appellant heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellant kan zich niet verenigen met het besluit van verweerster, nu hij meent dat het besluit onvoldoende en onjuist is gemotiveerd, alsmede onzorgvuldig is genomen. Ook zou het besluit niet tijdig zijn genomen. Appellant geeft allereerst aan dat hij op 7 februari 2025 het besluit van examinator heeft ontvangen waarin het resultaat ‘onvoldoende’ voor het vak LIM II is toegekend. Appellant geeft aan om nadere informatie te hebben verzocht bij de examinator, aangezien de tussentijdse beoordeling wel positief zou zijn geweest. Een inhoudelijke reactie over de totstandkoming van de beoordeling is uitgebleven. De examinator heeft appellant echter wel medegedeeld dat, vanwege een gesteld overschrijden van de onderwijstijd en het voldoen aan de onderwijsverplichtingen tijdens de opleiding, zoals bedoeld in artikel 10.4., vierde lid, van de Onderwijs- en Examenregeling voor de masteropleiding Tandheelkunde (hierna: OER), voor het vak LIM II, voorsnóg geen nieuwe remediëringsoopdracht zal worden geformuleerd. Deze kwestie zou eerst worden voorgelegd aan verweerster ter beoordeling. Appellant had op dat moment het volledige onderwijsprogramma van het vak LIM II reeds afgerond en heeft eveneens het onderwijs binnen de *Lijn Academische Groepspraktijk* met goed resultaat afgerond. Het bleek niet mogelijk te zijn om het resterende deel van het klinische opleidingsdeel te vervolgen, nu de onvoldoende voor het vak LIM II, dit belemmert. Aangezien het remediëringstraject voor het vak LIM II reeds was opgeschort en appellant niet meer voldeed aan de ingangseis, kon appellant het klinische onderwijs niet vervolgen. Nu reactie van verweerster uit bleef, heeft appellant op 28 juli 2025 zelf een verzoek ingediend om de gelegenheid te verkrijgen om het klinische onderwijs van het tweede jaar van masteropleiding te mogen vervolgen. Op 31 juli 2025 heeft appellant een reactie van verweerster ontvangen waarin wordt medegedeeld dat appellant niet meer zou voldoen aan de ingangseisen voor deelname aan het vak LIM II, waardoor afronding van de masteropleiding volgens het oude curriculum eveneens niet meer mogelijk zou zijn. Appellant mag het klinische onderwijs van het tweede en derde jaar dus niet vervolgen. En passant zou verweerster hebben medegedeeld dat op 1 september 2025 eveneens een ander deel van de geldigheidsduur van behaalde EC's zou verlopen en een deel wegens het invoeren van het nieuwe curriculum. Appellant geeft aan dat hij, gelet op het voorgaande, was uitgenodigd voor een gesprek op 14 augustus 2025 om de situatie te bespreken. Een verslag over hetgeen tijdens dit gesprek is besproken is niet opgesteld. Op 29 augustus 2025 kreeg appellant bericht dat verweerster op voorhand aan het planningsbureau had gevraagd om appellant in het nieuwe academische jaar in te plannen voor alle onderdelen van het eerste jaar van de masteropleiding. Er zou, naast de planning, ook aangegeven worden of er onderdelen waren waarvoor het verkrijgen van vrijstelling mogelijk was. Op 12 september 2025 heeft verweerster, na meerdere verzoeken van appellant daartoe, het besluit aan hem toegestuurd.

Appellant geeft aan dat in het besluit niet duidelijk is gemaakt op welke manier hij de masteropleiding kan vervolgen en afronden, nu hierin niet is aangegeven van welke resultaten de geldigheidsduur is komen te verlopen en op welke vrijstellingen hij recht heeft. Een concreet en haalbaar studieprogramma waarmee appellant zijn masteropleiding zou kunnen afronden, ontbrak. Appellant geeft aan hier wederom verduidelijking over te hebben gezocht bij verweerster, waarna er op 14 oktober 2025 een overzicht van de tot dan behaalde vakken is afgegeven, waarbij is aangegeven van welke vakken van het eerste studiejaar de studieresultaten inmiddels zijn komen te verlopen en welke studieresultaten van de vakken met ingang van 1 september 2026 zullen komen te verlopen. Nu dit overzicht volgens appellant niet voldoende duidelijkheid bood, heeft hij nogmaals om nadere informatie verzocht over de tweede- en derdejaars vakken. Appellant meent dat het uitblijven van zowel het in februari 2025 gevraagde oordeel, alsook het trage verloop van de beoordeling van zijn verzoek door verweerster, hem inmiddels onnodige studievertraging heeft opgeleverd alsook het gevaar dat hij de gehele masteropleiding vanaf het begin van het nieuwe curriculum moet volgen.

Met betrekking tot de geldigheidsduur van de resultaten stelt appellant zich op het standpunt dat verweerster een onjuiste toepassing aan de OER heeft gegeven, in het bijzonder voor de theoretische vakken, nu niet is gebleken dat kennis die is getoetst en/of onderwezen in het onderwijsonderdeel aantoonbaar is veranderd, dan wel is vernieuwd. Voor zover verweerster zich op het standpunt stelt dat veroudering een gegeven is, gelet op de curriculumvernieuwing, is dit volgens appellant evenmin te volgen. Appellant meent verder dat zijn praktische vaardigheden, ondanks het verlopen van de termijn van vier jaar, niet zijn verouderd omdat hij deze vaardigheden heeft onderhouden door constant (praktijk-) onderwijs te blijven volgen en hij betrokken is als assistent bij een tandartspraktijk. Gebleken is dat appellant nagenoeg de gehele opleiding opnieuw dient te volgen, indien wordt vastgehouden aan de geldigheidsduur en de (nog te) verlopen geldigheidsduur van enkele studieresultaten. Op welke manier appellant zijn masteropleiding kan afronden, is niet duidelijk, temeer nu er nog niets op papier staat over de wijziging in het curriculum met betrekking tot het tweede en derde jaar van de masteropleiding. Gelet op voorgaande meent appellant dat het besluit onzorgvuldig is genomen en onvoldoende is gemotiveerd. Verweerster zou onvoldoende zijn toegekomen aan zorgvuldig (her)onderzoek naar en weging van alle relevante feiten en omstandigheden. Appellant verzoekt om het beroep gegrond te verklaren en het besluit te vernietigen.

Standpunt van verweerster

Verweerster heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Volgens verweerster is de beslissing genomen op goede gronden. Verweerster geeft aan dat appellant in het academische jaar 2020-2021 het praktijkonderwijs *EBK I* (nu vervangen door LIM I) heeft behaald, wat als ingangseis dient voor het praktijkonderwijs van het tweede jaar, thans het vak LIM II. In februari 2023 is appellant vervolgens gestart met het vak LIM II, waarvoor hij in februari 2024 een onvoldoende heeft behaald. Er is hem destijds een remediëringstraject opgelegd, waarna in juli 2024 opnieuw een onvoldoende volgde en er nogmaals een remediëringstraject is opgesteld. In februari 2025 is er opnieuw een onvoldoende toegekend voor het vak LIM II. Appellant heeft in totaal twee remediëringstrajecten afgelegd, zonder succes. Gelet op artikel 10.4., vierde lid, van de OER kan een student, mits de student voldoet aan de voorwaarden voor inschrijving voor het desbetreffende onderdeel, éénmaal deelnemen aan het onderwijs van een praktische oefening. De examinerator meende dat appellant, gelet op het feit dat appellant meerdere remediëringstrajecten heeft doorlopen, er is voldaan aan de onderwijsverplichting die op de opleiding rust, waarna het dossier mondeling is besproken met verweerster. Een verdere overweging van dat besluit van de examinerator was dat appellant een gebrek aan theoretische kennis demonstreerde, mogelijk doordat veel behaalde resultaten van de theoretische onderdelen ouder zijn dan vier jaar. Appellant heeft aangegeven dat de examinerator de kwestie zou voorleggen aan verweerster. Verweerster geeft echter aan geen schriftelijk bericht van de examinerator te hebben ontvangen, wat dan ook de reden is geweest dat appellant geen bericht van verweerster heeft ontvangen tot nadat verweerster met het verzoek van appellant op 28 juli 2025 bekend is geworden met de situatie.

Verweerster geeft aan dat de geldigheidsduur van de resultaten van praktijkonderwijs automatisch na vier jaar komen te verlopen, waaronder inmiddels op 11 januari 2025 het resultaat van het vak *Evident Based Kliniek I* (nu: LIM I), wat als ingangseis geldt voor het mogen volgen van het vak LIM II. De periode van de geldigheidsduur sluit aan bij de duur van de BIG-registratie, waarbij een BIG-geregistreerde elke vijf jaar door middel van herregistratie dient aan te tonen dat die persoon aan de gestelde eisen, waaronder relevante werkervaring en scholing, voldoet. Verweerster geeft ten overvloede aan dat het CBE van de VU onlangs deze werkwijze heeft bevestigd met haar uitspraak van 26 maart 2024 (2024/13/1155). Indien de geldigheidsduur van de resultaten van een theoretisch vak is verlopen, wordt er een besluit verzonden. Verweerster meent dat zij, met het ontzeggen van toegang tot het vak LIM II, haar besluit heeft gebaseerd op het feit dat de ACTA heeft voldaan aan haar onderwijsverplichtingen. Daarnaast voldoet appellant, wegens het verlopen van de geldigheidsduur van het vak *EBK I*, niet meer aan de ingangseis om het vak LIM II te mogen volgen. Om appellant in staat te stellen door te kunnen studeren, heeft verweerster appellant per 1 september 2025 laten indelen bij het vak LIM I. Alleen als appellant vak LIM I in het academische jaar 2025-2026 afrondt, kan hij nog in het oude curriculum afstuderen.

Daarnaast geeft verweerster aan dat zij in een voorstel van 14 oktober 2025 heeft uitgewerkt hoe appellant zijn eerste masterjaar in het nieuwe curriculum kan afronden, waarmee verweerster aangeeft bereid te zijn opnieuw een onderwijsverplichting met appellant aan te gaan. Welke vakken appellant uit het tweede en derde jaar kan behouden, moet nog worden onderzocht, temeer nu het nieuwe curriculum voor deze vakken nog niet bekend is. Verweerster geeft aan dat in beginsel studenten, die overgaan van het oude curriculum naar het nieuwe curriculum nog één jaar de tijd hebben om op basis van het oude curriculum af te kunnen studeren. Dit is echter, gelet op de uitermate lange studieduur van appellant, niet meer mogelijk als appellant LIM I niet behaalt in het academische jaar 2025-2026. Daarbij komt dat alle reeds behaalde resultaten waarvan de geldigheidsduur is verlopen, praktisch onderwijs betreffen, welke resultaten automatisch zijn verlopen na vier jaar. Er is slechts sprake van één theoretisch vak waarvan de geldigheidsduur van het studieresultaat al is verlopen. Dit vak bestaat echter uit een theoretisch onderdeel en een praktisch onderdeel, waarbij de geldigheidsduur van het praktische onderdeel is komen te verlopen, wat resulteert in het verlopen van de geldigheidsduur van het algehele eindresultaat. Van behaalde resultaten van andere theoretische vakken waarvan de geldigheidsduur al is komen te verlopen, is geen sprake. Wel zal de geldigheidsduur van de studieresultaten van enkele (eerstejaars) theoretische vakken komen te verlopen per 1 september 2026, wanneer de overgangsregeling niet meer van toepassing is en het nieuwe curriculum volledig van kracht is. De desbetreffende theoretische vakken zijn met ingang van het nieuwe curriculum vernieuwd en zijn uitgebreid, aangevuld of aangepast. Appellant kan met betrekking tot deze vakken nog een verzoek indienen om in aanmerking te komen voor vrijstelling van deze vakken in het nieuwe curriculum op basis van de door hem behaalde studieresultaten van het oude curriculum. Verweerster ziet geen reden om het besluit te herzien en verzoekt dan ook om het beroep ongegrond te verklaren.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht. Het wettelijk kader is voorts opgenomen in de bijlage. De bijlage maakt deel uit van deze beslissing.
2. Het College is van oordeel dat verweerster het verzoek van appellant d.d. 28 juli 2025 terecht heeft opgevat als om het verzoek om hervatting van het klinische onderwijs, alsmede een verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de verlopen studieresultaten, gelet op de nauwe samenhang met het verzoek om hervatting. Dit is gelegen in de omstandigheid dat appellant verzoekt om het klinische onderwijs, waaronder het vak LIM II, te mogen hervatten, maar appellant wegens het verlopen van de geldigheidsduur van het studieresultaat voor het vak *Evident Based Kliniek I* per 11 januari 2025 niet meer voldoet aan de ingangseis om te mogen starten met het klinische onderwijs van het vak LIM II.

Het College is van oordeel dat hij zich niet inhoudelijk kan buigen over de instandhouding of ongeldigverklaring van het resultaat van de examiner, nu de beoordeling in februari 2025 is gegeven en deze beoordeling inmiddels onherroepelijk is.

3. Met betrekking tot de grieven van appellant gericht op de lange duur van de procedure, voorafgaand het besluit van 12 september 2025, is het College van oordeel dat appellant niet heeft aangetoond dat het e-mailbericht van 7 februari 2025 van de examiner ook verweerster heeft bereikt. Verweerster werd dan ook pas op 28 juli 2025 voor het eerst bekend met het verzoek van appellant, waarna op 14 augustus 2025 een gesprek heeft plaatsgevonden. Weliswaar heeft verweerster pas op 12 september 2025 het bestreden besluit aan appellant toegestuurd, maar het College heeft vastgesteld dat appellant in de periode voorafgaand het besluit, te weten februari 2025 tot 28 juli 2025, een afwachtende houding heeft aangenomen. Het College is van oordeel dat het op de weg van appellant had gelegen om op een eerder moment had kunnen vragen naar een besluit van verweerster met betrekking tot het remediëringstraject. Daarbij komt dat appellant op een eerder moment een verzoek had kunnen indienen om in aanmerking te komen voor een remediëringstraject of een update met betrekking tot de stand van zaken had kunnen verzoeken. Hoewel het College begrijpt dat appellant baat heeft bij duidelijkheid over zijn specifieke situatie en studieprogramma, is het College van oordeel dat het feit dat algehele procedure lang heeft geduurd, niet alleen te wijten is aan verweerster, maar ook aan appellant. Appellant had eerder actie kunnen ondernemen, temeer nu de geldigheidsduur van enkele studieresultaten is verlopen of zelfs al eerder verlengd en hij om verlenging van de geldigheidsduur had kunnen verzoeken.
4. Het College concludeert, zoals onder 5, 6 en 7 wordt gemotiveerd, dat verweerster de verzoeken van appellant met betrekking tot het hervatten van het klinische onderwijs, meer specifiek het onderwijs van het vak LIM II, en de geldigheidsduur van de studieresultaten van het praktische onderwijs op goede gronden heeft afgewezen.
5. Op grond van artikel 7.10, vierde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek is voor de masteropleiding Tandheelkunde in artikel 3.8 en 8.2, eerste lid, onder a, van de Onderwijs- en Examenregeling (hierna: de OER) een geldigheidsduur van vier jaar voor tentamens en vrijstellingen vastgelegd voor praktische oefeningen. Met de beperking van de geldigheidsduur van tentamenresultaten wordt gewaarborgd dat studenten die het getuigschrift ontvangen op dat moment in het bezit zijn van actuele kennis, inzicht en vaardigheden. Na het behalen van de masteropleiding Tandheelkunde gaan de afgestudeerden immers vaak als tandarts individuele gezondheidszorg leveren aan patiënten. Verweerster heeft, gezien het civiele effect dat aan een diploma voor de opleiding Tandheelkunde is verbonden, veel belang mogen hechten aan de verantwoordelijkheid van verweerster bij de afgifte van getuigschriften. Verweerster heeft met betrekking tot de vaststelling van de geldigheidsduur aangegeven dat is aangesloten bij de systematiek van de BIG-registratie van tandartsen, waarbij het vereist is kennis en vaardigheden periodiek bij te houden. Het College is van oordeel dat het, nu het de masteropleiding Tandheelkunde betreft, niet onredelijk is dat verweerster eisen stelt aan de actualiteit van kennis en inzicht en daarvoor eenzelfde termijn hanteert als die welke geldt voor de geldigheidsduur van de inschrijving in het BIG-register. Ook de inschrijving in het BIG-register vervalt als de desbetreffende tandarts niet kan aantonen dat zijn kennis en vaardigheden nog steeds actueel zijn. Daarbij komt dat uit vaste jurisprudentie volgt dat een dergelijke categorale benadering met een termijn, waarvan in voorkomende gevallen kan worden afgeweken, een toegestane invulling is van de bevoegdheid als bedoeld in artikel 7.10, vierde lid, van de WHW (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 26 februari 2025, [ECLI:NL:RVS:2025:747](#)).

6. Ingevolge artikel 8.2, tweede lid, van de OER kan een verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van een tentamen worden afgewezen als de getentamineerde kennis of het getentamineerde inzicht aantoonbaar verouderd is. Het is aan appellant om ter onderbouwing van zijn verzoek aannemelijk te maken dat zijn praktische vaardigheden, ondanks het verlopen van de termijn van vier jaar, niet zijn verouderd. Het College is van oordeel dat appellant daar niet in is geslaagd. Dit blijkt onder meer uit het feit dat appellant het vak LIM II veelvuldig en recentelijk niet heeft behaald en dit gelegen lijkt te zijn in het ontbreken van kennis en inzichten, waarover appellant dient te beschikken. Daarbij komt dat appellant zich beroept op werkzaamheden die hij als assistent (heeft) uit(ge)voer(d)(t) bij een tandartsenpraktijk. Deze werkzaamheden hebben plaatsgevonden buiten het toezicht van de opleiding en er is geen onderbouwing voor de stelling geleverd. Bovendien omvat het curriculum van de opleiding een veel breder scala aan (klinische) vaardigheden dan de vaardigheden die appellant bij zijn werk als niet gekwalificeerd assistent van een tandarts in de tandartsenpraktijk heeft kunnen toepassen. De omstandigheid dat het voor appellant door het verlopen van de geldigheidsduur van behaalde praktische onderdelen, en binnenkort ook theoretische onderdelen, zeer moeilijk wordt om zijn opleiding af te ronden is naar oordeel van het College geen doorslaggevende reden om van de bevoegdheid van artikel 8.2, tweede lid, van de OER gebruik te maken. Het College is van oordeel dat verweerster het verzoek om verlenging van de studieresultaten die betrekking hebben op de praktische oefening, waarvan de geldigheidsduur per 1 september 2025 of op een eerder moment zijn verlopen, op goede gronden kon afwijzen. Dit geldt eveneens voor het vak *Uitneembare voorzieningen, Mal*, waarbij er sprake is van zowel een theoretisch onderdeel als een praktisch onderdeel, waarbij de geldigheidsduur van het praktische onderdeel is verlopen, waardoor het gehele studieresultaat voor het vak is verlopen. Het College attendeert partijen erop dat zij in het kader van het laatste genoemde vak, tezamen met de desbetreffende examinatoren, nog kunnen bezien of appellant alleen het praktische onderdeel van dit vak opnieuw kan behalen, of appellant in aanmerking komt voor een gedeeltelijke vrijstelling met betrekking tot het theoretische onderdeel of dat een andersoortige oplossing kan worden gevonden. In de rede ligt dat verweerster rekening dient te houden met de omstandigheid dat dit vak is behaald in het academische jaar 2015-2016 en appellant destijds al verlenging van de studieresultaten heeft ontvangen.
7. Het College heeft vastgesteld dat appellant op 11 januari 2021 het vak EKB 1, wat nu bekend is als LIM I, heeft behaald. Nu dit vak een praktische oefening betreft in de zin van artikel 8.2, eerste lid, onder a, van de OER, is de geldigheidsduur van het studieresultaat voor het vak EKB 1 op 11 januari 2025 komen te verlopen. Ingevolge artikel 8.1, eerste en tweede lid, van de OER kan slechts aan het onderwijs van het tweedejaars masterprogramma worden deelgenomen indien het onderwijs van alle onderdelen van het eerstejaars masterprogramma is gevolgd. Voor toelating tot het onderwijs van het vak LIM II gelden aanvullende ingangseisen, zoals het hebben voldaan aan de eisen van het behaald hebben van het vak LIM I. Aangezien appellant met het verlopen van de geldigheidsduur voor het vak EKB 1, nu bekend als LIM I, niet meer voldoet aan deze specifieke ingangseisen, mocht verweerster appellant toegang weigeren tot het klinische onderwijs van het tweedejaars masterprogramma en in het bijzonder de toegang tot het vak LIM II.

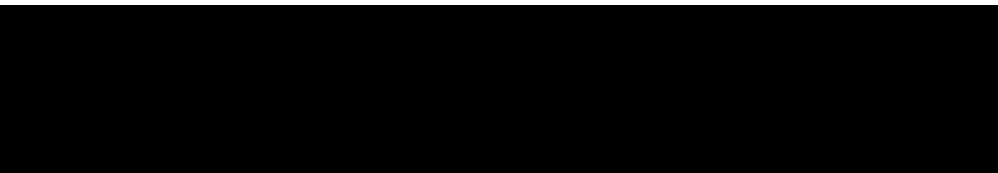
8. Ten tijde van de behandeling van dit administratieve beroep is de geldigheidsduur van de studieresultaten voor de theoretische vakken, welke per 1 september 2026 naar alle waarschijnlijkheid zullen komen te verlopen, nog geldig. Hoewel verweerster heeft laten doorschemeren dat de geldigheidsduur van deze studieresultaten naar alle waarschijnlijkheid zal komen te verlopen wegens ingrijpende wijzigingen in het curriculum, dient er, zoals verweerster heeft aangegeven tijdens de hoorzitting, over de desbetreffende vakken nog een aanvullend en nader gemotiveerd besluit te worden genomen. Het staat appellant nog vrij om uiterlijk zes weken voor aanvang van het onderwijs van de desbetreffende vakken vrijstelling aan te vragen op basis van de eerder behaalde studieresultaten. Ook staat het appellant vrij om een verzoek om verlenging van de geldigheidsduur voor deze vakken in te dienen. Het College is van oordeel dat, nu er nog geen besluit is genomen omtrent deze theoretische vakken een beroep prematuur is.
9. Met betrekking tot het mogelijke verlopen van de geldigheidsduur van de studieresultaten van vakken uit het tweede- en derdejaars masterprogramma, dient verweerster eveneens te beoordelen of de getentamineerde kennis en het getentamineerde inzichten na de geplande curriculumherziening nog actueel zijn of niet.
10. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat niet kan worden gezegd dat het bestreden besluit strijd oplevert met het recht. Het beroep is derhalve ongegrond.

III. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. bepaalt dat afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
 - partijen;
 - de decaan van de Faculteit der Tandheelkunde;
 - het College van Bestuur
 - en wordt zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 25 maart 2026

A. van der Weerd - Kramer LLB

mr. M.H.E. Mathon

secretaris

voorzitter

Tegen deze beslissing kunt u binnen 6 weken beroep instellen bij de Raad van State afdeling bestuursrechtspraak, Postbus 20019, 2500 EA te Den Haag, Voor meer informatie zie [Studentenzaken - Raad van State](#).

BIJLAGE

Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek

Artikel 7.3. Opleidingen en onderwijseenheden

(...)

4. Aan elke opleiding is een examen verbonden. Aan elke onderwijseenheid is een tentamen verbonden.

(...)

Artikel 7.10. Examens en tentamens

(...)

4. Het instellingsbestuur kan de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens beperken, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie die geldigheidsduur in een individueel geval te verlengen.

De geldigheidsduur van een met goed gevolg afgelegd tentamen kan uitsluitend worden beperkt, indien de getentamineerde kennis of het getentamineerde inzicht aantoonbaar verouderd is, of indien de getentamineerde vaardigheden aantoonbaar verouderd zijn. Het instellingsbestuur stelt nadere regels vast omtrent de uitvoering van dit lid en over de wijze waarop bij het beperken van de geldigheidsduur in redelijkheid rekening wordt gehouden met bijzondere omstandigheden in de zin van artikel 7.51, tweede lid. De geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens wordt in geval van bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 7.51, tweede lid, ten minste verlengd met de duur van de op grond van artikel 7.51, eerste lid, toegekende financiële ondersteuning.

Artikel 7.13. Onderwijs- en examenregeling

1. Het instellingsbestuur stelt voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast. De onderwijs- en examenregeling bevat adequate en heldere informatie over de opleiding of groep van opleidingen.

2. In de onderwijs- en examenregeling worden, onverminderd het overigens in deze wet terzake bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder worden ten minste begrepen:

(...)

k. de nadere regels bedoeld in artikel 7.10, vierde lid,

(...)

Artikel 7.61. Bevoegdheid college van beroep voor de examens

1. Het college van beroep voor de examens is bevoegd ten aanzien van de volgende beslissingen:

(...)

e. beslissingen van examencommissies en examinatoren,

(...)

2. Het beroep kan, wat de openbare instellingen betreft in afwijking van hoofdstuk 7 van de Algemene wet bestuursrecht, worden ingesteld terzake dat een beslissing in strijd is met het recht.

3. Alvorens het beroep in behandeling te nemen zendt het college van beroep het beroepschrift aan het orgaan waartegen het beroep is gericht, met uitnodiging om in overleg met betrokkenen na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is, wat de openbare instellingen betreft in afwijking van afdeling 7.3 van de Algemene wet bestuursrecht. Ingeval het beroep is gericht tegen een beslissing van een examiner, geschiedt de in de voorgaande volzin bedoelde toezending aan de desbetreffende examencommissie. Indien de examiner tegen wie het beroep is gericht, lid is van de examencommissie, neemt hij geen deel aan de beraadslaging. Het desbetreffende orgaan deelt binnen drie weken aan het college van beroep, onder overlegging van de daarop betrekking hebbende stukken, mede tot welke uitkomst het beraad heeft geleid. Is een minnelijke schikking niet mogelijk gebleken, dan wordt het beroepschrift door het college in behandeling genomen.

(...)

Artikel 3.8 Geldigheidsduur resultaten

1. De geldigheidsduur van behaalde tentamens en vrijstellingen voor tentamens is onbeperkt, tenzij in deel B anders is bepaald.
2. Een student die gedurende een aaneengesloten periode van 6 maanden of meer geen patiënt heeft behandeld in het kader van een onderwijseenheid, c.q. geen klinisch practicum heeft gevolgd, dient een proeve van bekwaamheid af te leggen. De proeve van bekwaamheid wordt vastgesteld door de Chef de Clinique Algemene Mondzorg, in afstemming met de examinerator, en omvat een niet-patiënt gebonden onderdeel, alsmede een patiënt gebonden onderdeel, waarbij beoordeeld wordt of de basis competenties op niveau zijn. Het niet-patiënt gebonden onderdeel dient met een voldoende te worden afgerond alvorens er gestart kan worden met het patiënt gebonden onderdeel. Beide onderdelen dienen met een voldoende te worden afgerond voordat het klinisch practicum kan worden hervat.

Artikel 8.1 Volgordelijkheid tentamens en ingangseisen

1. Aan het onderwijs van het tweedejaars masterprogramma kan slechts worden deelgenomen indien het onderwijs van alle onderdelen van het eerstejaars masterprogramma is gevolgd. Voor toelating tot het onderwijs Lijn integrale mondzorg II en de Extractiestage gelden aanvullende ingangseisen, die vermeld zijn in artikel 8.1.2 en 8.1.3. Aan het onderwijs van het derdejaars masterprogramma kan slechts worden deelgenomen indien het onderwijs van alle onderdelen van het tweedejaars masterprogramma is gevolgd en alle onderdelen van het eerstejaarsprogramma zijn behaald. Voor toelating tot het onderwijs van het onderwijsonderdeel Lijn integrale mondzorg III en de Externe stage, gelden aanvullende ingangseisen die vermeld staan in artikel 8.1.4 t/m 8.1.6.
2. Studenten kunnen instromen in de Lijn integrale mondzorg II indien voldaan is aan alle eisen van de Lijn integrale mondzorg I. Indien niet is voldaan aan deze eisen, volgt een reparatieopdracht die gedurende de zomerperiode uitgevoerd kan worden. Indien de reparatieopdracht niet in de zomerperiode voltooid kan worden, dan is verlenging van de Lijn integrale mondzorg I met minimaal een semester noodzakelijk voordat ingestroomd kan worden in de Lijn integrale mondzorg II. Dit is dan mogelijk per 1 februari of 1 september.
3. Studenten kunnen instromen in de Extractiestage indien voldaan is aan alle eisen van het blok Functionele anatomie.
4. Studenten kunnen instromen in de Lijn integrale mondzorg III en de Externe stage indien voldaan is aan alle eisen van de Lijn integrale mondzorg II en de Lijnen klinische verdieping I en II. Indien niet (volledig) is voldaan aan de eisen van de Lijn integrale mondzorg II, volgt een reparatieopdracht die gedurende de zomerperiode uitgevoerd kan worden. Indien de reparatieopdracht niet in de zomerperiode kan worden voltooid, is verlenging van de Lijn integrale mondzorg II noodzakelijk met minimaal een semester voordat ingestroomd kan worden in de Lijn integrale mondzorg III en de Externe stage per 1 februari of 1 september.
5. Studenten kunnen instromen in het Klinisch Profiel Endodontologie indien is voldaan aan alle eisen van de lijn Klinische Verdieping I.
6. In bijzondere gevallen kan de examencommissie op gemotiveerd verzoek van de student al dan niet onder voorwaarden afwijken van de in de vorige leden genoemde volgorde.

Artikel 8.2 Geldigheidsduur resultaten

1. De geldigheidsduur van tentamens en vrijstellingen voor tentamens is beperkt, en wel als volgt:
 - a. De geldigheidsduur van praktische oefeningen waaronder de (pre)klinische toetsen is beperkt tot een periode van vier jaar volgend op het studiejaar waarin het desbetreffende onderdeel met goed gevolg is afgelegd;
 - b. De geldigheidsduur van tentamens is beperkt tot een periode van vier jaar volgend op het studiejaar waarin het desbetreffende onderdeel met goed gevolg is afgelegd, indien de kennis die is getoetst en/of onderwezen in het onderwijsonderdeel aantoonbaar is veranderd dan wel vernieuwd;
 - c. De geldigheidsduur van vrijstellingen van praktische oefeningen waaronder de (pre)klinische toetsen is beperkt tot een periode van vier jaar volgend op het studiejaar waarin de desbetreffende vrijstelling door de examencommissie is verleend;
 - d. De geldigheidsduur van vrijstellingen van tentamens is beperkt tot een periode van vier jaar volgend op het studiejaar waarin de desbetreffende vrijstelling door de examencommissie is verleend, indien de kennis die is getoetst en/of onderwezen in het onderwijsonderdeel aantoonbaar is veranderd dan wel vernieuwd.
 - e. De geldigheidsduur van een deeltentamen is beperkt tot het studiejaar waarin het is afgelegd, of tot het einde van de betreffende onderwijseenheid. Een examinerator kan hier bij uitzondering van afwijken en dient dit voor aanvang van de onderwijseenheid op Canvas te vermelden.

2. Een student kan de examencommissie verzoeken de geldigheidsduur van een tentamen of vrijstelling te verlengen. Indien de getentamineerde kennis of het getentamineerde inzicht aantoonbaar verouderd is, of indien

de getentamineerde vaardigheden aantoonbaar verouderd zijn, kan de examencommissie een aanvullend tentamen opleggen, een vervangend tentamen opleggen of verlenging van de geldigheidsduur weigeren.

3. Waar sprake is van een beperking van de geldigheidsduur wordt de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens in geval van bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 7.51, tweede lid WHW, ten minste verlengd met de duur van de op grond van artikel 7.51, eerste lid, toegekende financiële ondersteuning.

Artikel 10.4 Toegang tot het onderwijs en voorrangsregels

1. Elke student dient zich voor niet-verplichte onderdelen van blokken aan te melden volgens de op VU.nl aangegeven procedure. Indien de aanmelding niet of niet tijdig heeft plaatsgevonden, kan deelname aan het onderwijs worden geweigerd.

2. Elke student wordt voor de verplichte onderdelen van het onderwijs ingedeeld.

3. Toelating voor de cursussen met een beperkte capaciteit vindt plaats op basis van vooraf in het Onderwijs- en examenprogramma vastgestelde en gepubliceerde toelatingscriteria en voorrangsregels, met dien verstande dat voor de opleiding ingeschreven studenten voorrang genieten bij de cursussen die behoren tot het verplichte deel van hun opleiding.

4. Een student kan, mits de student voldoet aan de voorwaarden voor inschrijving voor het desbetreffende onderdeel, eenmaal deelnemen aan het onderwijs van een praktische oefening.

5. Indien de student uiterlijk één week voor aanvang van het onderwijs de aanmelding voor het onderwijs van een praktische oefening annuleert, behoudt de student het recht op deelname aan het onderwijs van een praktische oefening voor het desbetreffende onderdeel.

6. De student kan worden uitgesloten van een praktische oefening als de student de verplichtingen van het onderwijsonderdeel die het onderwijs verzorgt, niet nakomt.